

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น โดยได้กำหนดไว้ใน หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๗๘ กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจ ให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เองพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐาน งานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศ ในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อม ให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้นเป็นสำคัญ^๑ ต่อมาได้มีการประกาศใช้กฎหมายที่สำคัญสองฉบับในการปฏิรูประบบราชการคือ (๑) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริหารราชการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งได้มีการจัดโครงสร้าง กระทรวง ทบวง กรมใหม่ตามกลุ่มภารกิจ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและให้เกิดเอกภาพ คล่องตัวในการบริหารงาน จากผลการปฏิรูประบบราชการในครั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงเป็น ส่วนราชการที่จัดตั้ง ขึ้นใหม่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยแยกภารกิจหน้าที่ในส่วนของการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เฉพาะที่เกี่ยวกับงานบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ มีบทบาทภารกิจสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการพัฒนา และให้คำปรึกษาแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และการบริหารจัดการเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการ ให้บริหารสาธารณะ^๒

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วนในสังคมนับตั้งแต่รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติ สภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ทำให้มีการ

^๑ กฤษฎีกา, สำนักงานคณะกรรมการ, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ๒๕๕๐), หน้า ๘.

^๒ สุธีรา ใจดี, “บทบาทสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ในการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๑), หน้า ๗๖.

ปรับฐานะการบริหารราชการในระดับตำบลจากสภาตำบลเปลี่ยนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ประกาศใช้ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๖ กำหนดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็น ๒ ฝ่าย คือโครงสร้างฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และโครงสร้างฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (๑) โครงสร้างฝ่ายสภาประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนหมู่บ้านละ ๒ คน ตำบลใดมี ๑ หมู่บ้านให้มีสมาชิกได้ ๒ คน หากตำบลใดมี ๒ หมู่บ้านให้มีสมาชิกได้หมู่บ้านละ ๓ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และ (๒) โครงสร้างฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน และรองนายกฯ อีก ๒ คน และนายกฯ สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษานายกฯ และเลขาธิการนายกฯ ได้ถือว่า เป็นคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล ในปัจจุบัน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในความคิดเห็นของประชาชน ต้องมีความรู้ความสามารถทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีในต่าง ๆ ดังนี้ (๑) ด้านการบริหาร หมายถึงความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นในการวางแผน การวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง การตัดสินใจในการดำเนินงาน ได้อย่างเด็ดขาดฉับพลัน ความสามารถในการติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอก (๒) ด้านภาวะผู้นำ คือความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา เชื่อถือยอมรับ นับถือ มีความรู้สึกมีส่วนร่วมในภารกิจขององค์การ (๓) ด้านจริยธรรมคือการประพฤติปฏิบัติของผู้บริหารท้องถิ่นในสิ่งที่ดีงามทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง องค์การ สังคมประเทศชาติ จนทำให้เกิดความสุข ความพึงพอใจและยุติธรรมแก่ทุกฝ่ายและ (๔) ด้านบุคลิกภาพ ผู้บริหารต้องมีการยาทสุภาพจิตใจดีมีสุขภาพแข็งแรง ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี มีความสุขุมเยือกเย็น ความเป็นมิตรและยังต้องมีความเข้มแข็งอดทนเป็นอย่างยิ่งเป็นที่ยอมรับ นับถือของผู้ร่วมงานเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับประชาชน^๓

อย่างไรก็ตามผู้บริหารตามความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปอาจจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานของตนเอง รวมทั้งแสวงหาผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ทำธุรกิจกับราชการ โดยการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ เมื่อได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารแล้ว ก็สนใจแต่เพียงการรักษาตำแหน่งหรืออำนาจไว้ให้นานที่สุด โดยมองข้ามความสำคัญของการบริหารบ้านเมืองอย่างจริงจัง ดังผลการศึกษาของ พบว่าคุณลักษณะของผู้บริหาร จะต้องเป็นทั้งคนดี และคนเก่งเพราะการเป็นเพียงคนดี แต่ไม่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารบ้านเมืองและประเทศชาติ ก็จะทำให้บ้านเมืองและประเทศประสบกับภาวะวิกฤตรวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศในระดับโลกได้ หากผู้บริหารเป็นเพียงคนมีความรู้ ความสามารถ แต่ขาดคุณธรรมและจริยธรรมในตนเองความรู้ความสามารถเหล่านั้นก็คงไม่สามารถนำมาใช้ ในการพัฒนาประเทศได้ เพราะการที่รู้มาก มักจะรู้ช่องทางในการ คดโกง ฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือคอร์ปชั่น กอบโกยผลประโยชน์เข้าตัวเองและพรรคพวก โดยไม่สนใจที่จะพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ แม้ว่าผู้บริหารจะได้รับเลือกเข้ามาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ถ้าบริหารงานไม่ดีหรือมีคุณสมบัติไม่เหมาะสมก็อาจกลายเป็นผู้ที่ไม่ชอบธรรมของประชาชน

^๓ ธนกร อิงคินันท์, “คุณลักษณะของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนคติของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๕๐”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ๒๕๕๐), หน้า ๓ .

^๔ สิริยา โสธน, “นักการเมืองที่ดีในทัศนะของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๖), หน้า ๕๑.

ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อท้องถิ่นหรือรัฐบาล สถาบันทางการเมืองทั้งหลายและระบอบประชาธิปไตย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่ากรมส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองนั้น เพื่อต้องการให้ประชาชนสามารถเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตรงกับความต้องการของประชาชนว่าต้องการนายกแบบใด เนื่องจากที่ผ่านมากฎหมายเดิม คือ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ นั้น นายกมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน เช่น ถ้าหากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องพ้นจากตำแหน่ง ทำให้ต้องมีการเลือกตั้งนายกใหม่ทำให้การบริหารงานไม่ราบรื่นและต่อเนื่องในการบริหาร ส่วนพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง เพื่อให้สามารถคานอำนาจกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ถึงแม้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลก็ยังสามารถอยู่ในตำแหน่งได้ ทำให้การบริหารงานดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง แต่สาเหตุที่สำคัญจากการเลือกตั้งนายกโดยตรง คือการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกนายก โดยตรงประชาชนจะได้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตรงกับความต้องการ เช่น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี มีภาวะผู้นำคือ ความสามารถในการจูงใจให้ผู้อื่นเชื่อถือศรัทธาและอุทิศตนในการทำงานอย่างทุ่มเทในหน้าที่เพื่อบรรลุเป้าหมายแห่งความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มในกิจกรรมที่ต้องมีความพยายามอย่างสูง กล้าที่จะเป็นผู้เริ่มกระทำหรือหยุดกระทำการใดๆ หรือเปลี่ยนแนวทางลักษณะการทำงานที่เป็นอยู่ กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ ถ้านายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีภาวะผู้นำสูง ก็จะส่งผลให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล^๕

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารท้องถิ่น ตามความคิดเห็นของประชาชน โดยจะศึกษาถึงคุณลักษณะของผู้บริหารท้องถิ่นที่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสักต้องการในฐานะที่ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นตัวแทนของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง เพื่อให้เข้ามปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นและพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความเจริญก้าวหน้า อีกทั้งในฐานะที่ประชาชนเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองส่วนท้องถิ่นและยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการปกครองตนเองที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้บริหารท้องถิ่นเองอาจจะนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไขหรือพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นของตนเองให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพราะเมื่อเกิดมีการพัฒนาประสิทธิภาพความเป็นผู้บริหารท้องถิ่นแล้วนั้น ก็จะมีผลต่อความสำเร็จของงานในฐานะผู้บริหารท้องถิ่นและยังส่งผลงานขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในท้องถิ่นและเกิดการพัฒนาสังคมส่วนรวมจนเจริญก้าวหน้าต่อไป

^๕ ศุภฤทธิ ธาธาพิพันธ์รา, “รูปแบบภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕๕๑), หน้า ๕๗.

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสักตามความคิดเห็นของประชาชน ในองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขที่เป็นผลมาจากคุณลักษณะของผู้บริหารที่พึงประสงค์ของประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

๑.๒.๔ เพื่อศึกษาแนวทางในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีปาปนิกสูตร เพื่อพัฒนาคุณลักษณะของผู้บริหารที่พึงประสงค์ของประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน อยู่ในระดับใด

๑.๓.๒ ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันหรือไม่

๑.๓.๓ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของประชาชนต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก เป็นอย่างไร

๑.๓.๔ แนวทางการนำหลักธรรมทฤษฎีปาปนิกสูตรมาบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้ปกครองเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

๑.๔.๑ ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสักตามความคิดเห็นของประชาชน อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โดยมุ่งศึกษาลักษณะของผู้บริหารจำแนกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการบริหารงาน ๒) ด้านความเป็นผู้นำ ๓) ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ ๔) ด้านบุคลิกภาพ

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variablas) กลุ่มตัวอย่างของประชาชนในตำบลป่าสัก จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในตำบลป่าสัก

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variablas) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร จำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการบริหารงาน ๒) ด้านความเป็นผู้นำ ๓) ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ ๔) ด้านบุคลิกภาพ

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล ป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน จำนวน ๑๒,๙๔๕ คน^๖

การวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสักตามความคิดเห็นของประชาชน อำเภอเมืองลำพูน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย โดยเริ่ม ตั้งแต่เดือน กันยายน ๒๕๕๗ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนในเขตตำบลป่าสักที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนในเขตตำบลป่าสักที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนในเขตตำบลป่าสักที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนในเขตตำบลป่าสักที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนในเขตตำบลป่าสักที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลป่าสักต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร หมายถึง ลักษณะที่ดีของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก เป็นลักษณะที่ควรมีหรือเป็นที่ต้องการทางสังคมตามทัศนะของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน

๑.๖.๒ ภาวะผู้นำเชิงพุทธ หมายถึง ภาวะผู้นำตามหลักธรรมทางพุทธศาสนาดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในทศิยาปาปนิสสูตร ซึ่งประกอบด้วย ๓ ด้านดังนี้

๑) ผู้นำด้านจักขุม คือ ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีกระบวนการคิดที่รอบคอบและมีเหตุผล โดยอาจใช้ประสบการณ์ในอดีตร่วมในการตัดสินใจและวางแผนด้วย ซึ่งคุณลักษณะข้อแรกนี้ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า Conceptual Skill คือ การชำนาญในการใช้ความคิดหรือทักษะทางด้านการคิด

๒) ผู้นำด้านวิรูโร คือ ผู้นำที่จัดการธุระได้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น นักการเงิน ต้องมีความรู้และความเชี่ยวชาญทางการเงิน สามารถคำนวณอัตราผลตอบแทนต่าง ๆ ได้หรือเข้าใจในงบ

^๖ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน, ข้อมูลทั่วไป, (ลำพูน : สำนักงานทะเบียนราษฎร, ๒๕๕๕)

การเงินที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจได้ ในกรณีแพทย์ผ่าตัดสมองก็ต้องมีความเชี่ยวชาญในการผ่าตัดสมอง เป็นต้น คุณลักษณะที่สองนี้ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า Technical Skill คือ ความชำนาญการด้านเทคนิค หรือ ทักษะทางด้านการปฏิบัติงาน

๓) ผู้นำด้านนิสัยสัมพันธ์ คือ ผู้นำที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด มีความสามารถในการสื่อสารและประสานงานให้ฝ่ายแต่ละฝ่ายในองค์กร ดำเนินแนวทางตามกรอบทิศทางที่องค์กรต้องการบรรลุได้ หรือมีความสามารถในการผูกใจคนให้เป็นที่รักของคนโดยสามารถทำให้พนักงานแต่ละคนปฏิบัติงานตามคำสั่งด้วยความเต็มใจได้ เป็นต้น คุณลักษณะที่สามนี้ตรงกับคำภาษาอังกฤษคำว่า Human Relation Skill คือ ความชำนาญด้านมนุษยสัมพันธ์หรือทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์

๑.๖.๓ ด้านการบริหารงาน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นในการวางแผนการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง การตัดสินใจในการดำเนินงานได้อย่างเด็ดขาดฉับพลัน ความสามารถในการติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอก

๑.๖.๔ ด้านภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา เชื่อถือ ยอมรับ นับถือ มีความรู้สึกรวมในการกิจขององค์กร

๑.๖.๕ ด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของผู้บริหารท้องถิ่นในสิ่งที่ดีงามทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง องค์กร สังคมประเทศชาติ จนทำให้เกิดความสุข ความพึงพอใจและยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย

๑.๖.๖ ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ผู้บริหารต้องมีมารยาท สุขภาพจิตดี มีสุขภาพแข็งแรง ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี มีความสุขุมเยือกเย็น ความเป็นมิตรและ ยังต้องมีความเข้มแข็งอดทน เป็นอย่างยิ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของผู้ร่วมงานเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับประชาชน

๑.๖.๗ ผู้บริหาร หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

๑.๖.๘ ประชาชน หมายถึง ราษฎรที่มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป) ที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน

๑.๖.๙ ทักษะ หมายถึง การแสดงออกของประชาชน ทางด้านความเชื่อ และความรู้สึกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยบุคคลนั้นอาจแสดงออกมาในลักษณะของการพูด การเขียน ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้ ซึ่งต้องอาศัยพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องมือช่วยในการพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นนั้นอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้

๑.๖.๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครอง และวัฒนธรรม จัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้บริหารท้องถิ่นที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน

๑.๗.๒ ทำให้ทราบข้อเปรียบเทียบข้อคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารท้องถิ่นที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน

๑.๗.๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำสามารถใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นได้

๑.๗.๔ ผลจากการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือนักการเมืองท้องถิ่นในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาคุณลักษณะเฉพาะตัวที่ดีตามที่ประชาชนคาดหวัง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่นและเกิดประโยชน์สูงสุดในการบริการประชาชนต่อไป

๑.๗.๕ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำสามารถใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นได้